

נספחים

11

Nota venuta de Livorno dell'
uccelli che colà mangiano

Allodole	Fracolini
Arfaule detti Germani	Germani Merli
Beccacce	montanelli
Beccaccini	Mugiate
Beccafichi	Ortolani
Codi bianche	Papere
Colombacci	Pavoni
Fagiani	Pernici
Filunguelle	Petti rossi
Pispola	Starne
Stattajone	Stallazzo
Tifad. Pavoncella	Torde
Tortore	Verdoni detti Calenzuoli

רשימת העופות הטוהורים שנאכלו על פי מסורתם של יהודי ליורנו (כת"י מכון שוקן, מס' 70052)

~~Metà dei volatili per regione~~

1. Fagnano	18. Salsomaggiore
2. Cassevo	19. Vigola
3. Cervise	20. Peccafico
4. Moerlo	21. Mausevato
5. Ostolano	22. Verdore
6. Fringuello	23. Gessiano
7. Pavone	24. Starva
8. Quaglia	25. Stravola
9. Bardo	26. Pieve
10. Stralazzo	27. Baccara
11. Montavello	28. Baccarico
12. Fuffa	29. Bortola (a S. Maria)
13. Pappola	30. ...
14. Albidola	
15. Corrope	
16. Pettiropu	
17. Braicote	

רשימת 30 העופות הטהורים שנאכלו על פי מסורתם של יהודי ליוורנו (כת"י לונדון-ולמדרנה מס' 107)

Vota dei Volatili bene
 che sono 117

Bernu	Merli Sin
Starni	Montanelli
Ambacci	Caoni Reali
ciombelli	Tortore
Germani Reali	Beccaccini
Germani	Lodole
Tordi	Seriloggi
Beccafichi	Ligolo
quaglie	Francolini
Cod Bianchi	Fagiani
Petti Rossi	Mrsanelli
Papere	
rispoli	
Muquati	Sommano
Fringuelli	In tutte 117

דשימת עופות באיטלקית שנותנתה: דשימת העופות הכשרים שהם 27 (כת"י מוסקבה-גינצבורג, מס' 688)

הרבנות הראשית לישראל

THE CHIEF RABBINATE OF ISRAEL

כ"ה אדר, תשס"א
20/03/2001
072 - 11 ש"ל

אגף כשרות ארצית

בס"ד

אישור

הרינו לאשר בזאת כי שאלת המסורת של "עוף-השליו" מחוות השלוים של משפחת אריאל בבאר טוביה, הובאה בפני הועדה לעניי משחטות עופות שליד הרבנות הראשית לישראל, ולאחר שנבדקו בעוף זה הסימנים המבוארים במשנה ובגמרא במסכת חולין ואשר נפסקו בשו"ע יו"ד סי' פ"ב, נמצאו שכל הסימנים המבוארים שם המעידים על כשרות העוף, לפי כל הפירושים נמצאים בעוף השליו הנ"ל וכבר דנו בזה ברבנות הראשית בשנת תשל"ד, בדקו וקבלו עדויות ברורות שהעוף הנ"ל נאכל ע"פ המסורת כמקובל.

כפי שמבואר בספרו של הרב י.מ. לוינגר שליט"א "מזון כשר מן החי" באריכות בדף 49 על המסורת לאכול עוף זה מפי כמה רבנים ושוחטים ונפסק בשנת תשל"ב להתירו, וכיוון שאי אפשר להבדיל בין הזנים במראית העין, חלה המסורת על כל העופות הנ"ל

וכפי המבואר בספרו של מרן הראשון לציון הרב הראשי לישראל, הגר"א בקשי דורון שליט"א בספרו בנין אב ח"ד יו"ד סי' מ"י שהרב לוינגר העיד שהעופות שבחוות השלוים הם הם העופות שהתירו אותם בזמנו, וגם התקבלה עדות מפי שוחטים ותיקים בירושלים על המסורת של עוף זה כמבואר בספר "בנין טוב" הנ"ל

כמו כן העיד בפנינו אחד מזקני השוחטים האשכנזים מהדור הקודם מירושלים הרוצה בעילום שמו שהוא עצמו וחבריו השוחטים שחטו עופות אלו בבית השחיטה של מאה שערים בירושלים. וכמו"כ לאחרונה הובאו העופות בפני מרן הראשון לציון הגאון רבי עובדיה יוסף שליט"א שהצטרף מכוחה דהיתרא לכל הנ"ל

"ויאכלו עניים וישבעו"

בברכה,
הרב יעקב שבג
ראש אגף הכשרות

הרבנות הראשית קרית-שמונה

בס"ד ט"ז חשוון תש"ן

15.11.89

הריני לאשר בזה שמשחת עוף הגליל עומדת תחת פקוחי
והשגחתי.

במשחה צוות של שוחטים מובהקים יראי שמים וכן משגיחים
בעלי הוראה ורבנים מורי הוראה מפורסמים.

הברבריט והעופות ממשחת עוף הגליל כשרים למהדרין.

אישור זה בתוקף לשנת תש"ן.

* לקראת פסח ינתן אישור מיוחד.

באעה"ח יום ושנה הנ"ל

הרב הראשי לקרית שמונה

וראש ישיבת ההסדר.

הרב צפניה דדן
רב העיר

אישור כשרות עוף הברברי

סהדותא של זקן השוחטים בירושלים

החסיד הנשגב רבי מנשה ראזענפעלד שליט"א

ב"ה

מעולם לא שמעתי שיש שאלה על מיני יונים וצפורים: שאסור לאכלם ושחטתי אותם בלי פקפוק.

מנשה רוזנפלד שו"ב.

עדותו הנאמנה של אחד מגדולי השוכי"ם בפעיה"ק ירושלים.
ש"ב הרה"ג החסיד רבי אברהם בנימין ליכטנשטיין שליט"א

ב"ה ד' אייר תשמ"ט

הנני מאשר כזה כי היונים האפורים והחומים והציפורים הקטנים כשרים ע"פ מסורה. ואני נוהג לשוחטם.

אברהם בנימין ליכטנשטיין

העיד בפני הרב יהושע לייב שקול שליט"א ביום כ"ה ניסן תשמ"ט שקיבל במסורה מהשוחטים הקבועים במאה שערים. הרב ר' יעקב אזולאי זצ"ל ור' דוב קרמר זצ"ל ור' יוסף גולדשמיד זצ"ל ור' יחזקאל הירש זצ"ל שהיונים האלו החומים והשחורים קצת והפה שלהם [הנקרא שנאבל] קצר וארוך, וכשהם הולכים הם מרדים ברגליהן הם כשרים וכן הצפורים הקטנים והיוני העליה. וכן שמעתי מהרב ר' אברהם דוד פרידמן שליט"א שהיונים האלו הם כשרים [ורק אלו היונים שהפה שלהם רחב ונוטה לעטלף והפה שלהם שחור כמו נעליים שחורים עליהם היה שאלה ולא רצו לשחוט]. ומה שאמר לך הרב שקול אין לערער אחריו.

וכן שמעתי מר' נחום ברגמן שליט"א שקיבל מהשוחטים בירושלים, ואביו הרה"ח ר' שמעון זצ"ל שחטו היונים האפורים והלבנים והחומים והציפורים הקטנים.

עדות זקני שוחטי ירושלים בדבר שחיטת ציפורים קטנות (דרורים), יונים וצוצלות (מתוך: ר' שמעון מרגליות, ספר הבנים תקח לך, ירושלים תשנ"ז, עמ' קעה)

מקורות לאיורים

אבן פצ'ל אלה אלעמרי, מסאלכ אלעבצאר פי ממאלכ אלעמצאר, מהדורת פואד סזכין, פרנקפורט דמיין 1989 (עמ' 159, 166, 267, 281, 284, 291, 298, 308, 309, 314).
מ' אבי-יונה, "רצפת הפסיפס של בית הכנסת במעון (נירים)", ארץ-ישראל, ו (תשכ"א), עמ' 93-87 (עמ' 62, 193).

ד' אורי, גידול תרנגולות, תל-אביב תשי"ד (עמ' 35).

אנציקלופדיה חיות הבר, תל אביב 1976 (עמ' 32, 199).

ש' בודנהיימר, החי בארצות המקרא, ירושלים תש"י-תשט"ז (עמ' 99, 177, 183).

ח"ש ברטוב, זואולוגיה (בעלי חוליות), יפו תשכ"ח (עמ' 31, 71).

הישוב היהודי בארץ בדורות האחרונים, מרכז ההסברה, היחידה לסרטים ועזרים אורקוליים (עמ' 154).

י' הרשקוביץ, י' בן-דוד, ב' ארנסבורג, א' גורן וא' פנחסוב, "חריתות הסלע של דרום סיני", סיני (ג' גבירצמן ואחרים עורכים), ב, תל-אביב תשמ"ז, עמ' 605-616, באדיבות משרד הבטחון — ההוצאה לאור (עמ' 172).

ז' וייס וא' נצר, הבטחה וגאולה, פסיפס בית-הכנסת מציפורי, ירושלים 1996, ברשות מוזיאון ישראל (עמ' 211).

י' לשם, העופות הדורסים בישראל, תל-אביב תש"ם, באדיבות המכון הבינלאומי לחקר נדידת הציפורים בלטרון (עמ' 30, 37, 270).

כתובות מספרות, מוזיאון ישראל, ירושלים, קטלוג מס' 100, ברשות מוזיאון ישראל (עמ' 210).

ז' עמר (עמ' 21).

ח' פוקס (עמ' 106).

ע' פז (עמ' 91-92).

י' פליקס, חי וצומח בתורה, ירושלים תשמ"ד (עמ' 23, 192).

צנעא וסביבתה בצילומי יחיאל חייבי (א), אוסף מוזיאון ישראל (עמ' 144, 173, 240, 260).

ע' קלונור (עמ' 60).

נ' שכטר (עמ' 175).

R.H.H. Belshaw, Guinea Fowl of the World, 1985 (עמ' 105).

B. Bruun & A. Singer, Uccelli d'Europa, Hong Kong 2002 (עמ' 239).

C.E. Dubler, La 'Materia Medica' de Dioscorides traducida y comentada por D. Andres de Laguna.III, Barcelona 1955 (עמ' 76).

O. Keel, The Symbolism of the Biblical World, Indiana 1997 (עמ' 90).

R. Meinertzhagen. Pirates and Predators, Edinburgh – London 1959 (עמ' 289).

J.B. Pritchard, The Ancient Near East: Supplementary Text and Pictures Relating to the Old Testament, Princeton -- New Jersey 1969 (עמ' 199).

A.W. Schorger, The Wild Turkey: Its History and Domestication, Oklahoma 1966 (עמ' 119, 122).

A.D. Trendall, The Shellal Mosaic, Canberra 1957 (עמ' 104).

Yazma Eserlerden Tibbi Bitki Hayvan ve Madenler Sergisi (N. Sarı ed.), Istanbul 2002 (עמ' 73).

עיצוב עטיפת הקובץ מבוסס על הצילומים של סמפסון קלישר ופיטר מירום שפורסמו באלבום: Israel – The Reality, The Jewish Museum, New York 1969.